

Astăzi, Joi, 26 Martie, 2026

Odovania praznicului Bunei Vestiri; Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Sf. Mc. Montanus preotul și soția sa, Maxima; Sfinții 26 de Mucenici din Goția/Dacia

Isaia 42

5 Așa zice Domnul Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și i-a dat așezare, Cel ce a întărit pământul și tot ce e pe el și poporului de pe el îi dă suflare și duh celor ce umblă pe el:

6 Eu, Domnul Dumnezeu, Eu Te-am chemat întru dreptate și de mână Te voi ține și Te voi întări; unui neam Te-am dat spre legământ și neamurilor spre luminare¹,

7 ca să deschizi ochii orbilor, să-i

¹ „unui neam”: cuvântul *gēnos* poate însemna „familie”, „trib”, „rasă”, „neam” (de același sânge, cu descendență comună); „spre luminare... neamurilor”: *éthnos* are înțelesuri asemănătoare, dar în limbajul biblic, folosit la plural, înseamnă „neamuri” altele decât Evreii și, în general, „păgâni”. Așadar: prin legământul dintre Dumnezeu și poporul ales (Fc 15, 18; 17, 2; 17, 4; Iș 2, 24; 19, 5 etc.), iconomia mântuirii lucrează înlăuntrul unui singur neam; dar prin Iisus Hristos, „Lumina lumii”, ea se deschide spre universalitate.

scoți din legături pe cei legați și din adâncul temniței pe cei ce stau în întuneric.

8 Eu sunt Domnul Dumnezeu: acesta-Mi este numele; slava Mea nu i-o voi trece altuia, nici laudele Mele chipurilor cioplite.

9 Iată, cele dintru’nceput au venit, precum și cele noi pe care Eu le vestesc; mai înainte de a fi fost spuse, ele vi s’au arătat.

10 Cântați-I Domnului cântare nouă, voi, cei ce sunteți stăpânia Lui²; din marginile pământului măriți-I numele, voi, cei ce coborâți la mare și navigați pe ea, voi, insule, și cei ce locuiți în ele.

11 Veselește-te, pustie, și satele din tine, colibe și cei ce locuiesc în Chedar³; veseli-se-vor cei ce

² „stăpânia” Lui: proprietatea Lui; titlu de noblete pentru oameni.

³ Chedar (Kedar): al doilea fiu al lui Ismael (Fc 25, 13); ținuturile deșerturilor arabe unde locuiau, ca triburi nomade, descendenții săi, chedariții.

locuiesc în stâncă și din coama munților vor striga.

¹² Ei Îi vor da slavă lui Dumnezeu, laudele Lui în insule le vor vesti.

¹³ Domnul Dumnezeuul puterilor va ieși și războiul îl va sfârâma; râvna o va stârni și cu tărie va striga'mpotriva vrăjmașilor Săi.

¹⁴ Dintotdeauna⁴ am tăcut; oare și de-acum înainte voi tăcea și voi răbda? Am îndurat ca o femeie ce naște; acum dintr'o dată voi smulge și voi usca.

¹⁵ Munți și dealuri voi pustii, iarba lor o voi usca; râurile le voi face insule și bălțile le voi seca.

¹⁶ Și voi aduce orbii pe o cale pe care n'o știau și-i voi face să umble pe cărări pe care nu le-au cunoscut; întunericul lor îl voi face lumină și pe cele colțuroase le voi face netede. Acestea-s lucrurile pe care le voi face și pe ei nu-i voi părași.

Facerea 18

²⁰ Și a zis Domnul: „Mare-i strigare'mpotriva Sodomei și Gomorei, și mari fără margini sunt păcatele lor.

²¹ Așadar, Mă voi pogorî și voi

vedea dacă faptele lor se potrivesc cu strigarea care'mpotrivă-le a ajuns până la Mine; iar dacă nu, să știu”⁵.

²² Oamenii⁶ au plecat de acolo și mergeau spre Sodoma, în timp ce Avraam încă stătea înaintea Domnului.

²³ Și apropiindu-se Avraam, a zis: „Îl vei pierde Tu oare pe cel drept odată cu cel păcătos? și-i va fi oare celui drept ca și cum ar fi păcătos?

²⁴ Presupunând că'n cetatea aceea sunt cincizeci de drepti, îi vei face să piară? Oare nu vei cruța tot locul acela de dragul celor cincizeci de drepti ce se află'n cetate?

²⁵ Departe de Tine să faci una ca asta: să-l pierzi pe cel drept odată cu cel păcătos și să-i fie celui drept ca și cum ar fi păcătos! Departe de Tine! El, Cel ce judecă tot pământul, nu va face dreptate?”

²⁶ Zis-a Domnul: „Dacă la Sodoma găsesc cincizeci de drepti în sânul cetății, de dragul lor voi cruța tot locul”.

²⁷ Și răspunzând Avraam, a zis: „Iată, cutez să vorbesc către Dom-

⁵ Dumnezeu pedepsește numai după dreptate și în cunoștință de cauză, și niciodată din ignoranță sau capriciu.

⁶ În context: Din cei trei „Oameni”, numai doi au plecat spre Sodoma, „îngerii” de care va fi vorba în 19, 1-22.

⁴ „Dintotdeauna” nu se află în toate manuscrisele grecești.

nul meu, eu, care sunt pulbere și cenușă!

28 Să presupunem că din cei cincizeci de drepti lipsesc cinci; din pricina celor cinci vei pierde oare toată cetatea?” El a zis: „Nu, dacă aflui acolo pe cei patruzeci și cinci, nu o vei pierde”.

29 Și din nou I-a grăit [Avraam] și I-a zis: „Dar de se vor găsi acolo patruzeci?” Iar El a zis: „Nu, de dragul celor patruzeci nu o vei pierde”.

30 Și a zis [Avraam]: „Să nu Se mânie Domnul dacă voi mai grăi: Dar de se vor găsi acolo doar treizeci?” Iar El a zis: „Dacă aflui acolo treizeci, nu o vei pierde”.

31 Și a zis [Avraam]: „Iată că încă mai cutez să-I vorbesc Domnului meu: Dar dacă se vor găsi acolo doar douăzeci?” El a zis: Nu, de dragul celor douăzeci nu o vei pierde”.

32 Și [Avraam] a zis: „Să nu Se mânie Domnul meu dacă voi mai grăi încă o dată: Dar dacă se vor găsi acolo doar zece?” Iar [Domnul] i-a zis: „De dragul celor zece, nu o vei pierde”.

33 Și dacă Domnul Și-a isprăvit vorba cu Avraam, S'a dus; iar Avraam s'a întors la locul său.

Proverbele lui Solomon 16

16 Cuiburile înțelepciunii sunt mai alese decât aurul și cuiburile cunoașterii sunt mai alese decât argintul.

17 Cărările vieții abat de la rău, iar căile dreptății sunt lungime de viață.

18 Cel ce primește învățătură va fi plin de bunătăți, iar cel ce păzește muștrările se va înțelepți.

19 Cel care-și ține căile își păzește sufletul, iar cel care-și iubește viața își oprește gura.

20 Mândria merge înaintea nimicirii, iar înaintea căderii, gândul cel rău.

21 Mai bun este cel blând cu smerenie decât cel care împarte prăzile cu cel mândru.

22 Istețul în tot ce face își află bunătăți, iar cel ce se încrede în Dumnezeu e foarte fericit.

23 Unii îi numesc răi pe cei înțelepți și pe cei pricepuți, dar cei cu vorbe dulci își vor auzi mai multe.

24 Cugetarea e un izvor de viață pentru cei ce o au, dar învățătura nebunilor este rea.

25 Inima înțeleptului cunoaște ceea ce-i iese din gură, pe buze el poartă cunoaștere.

26 Fagure de miere sunt cuvintele

bune și vindecare sufletului e dulceața lor.

²⁷ Sunt căi care i se par omului drepte, dar capătul lor cată spre fundul iadului.

²⁸ Omul care muncește, pentru el muncește și-și alungă propria sa prăbușire, dar omul sucit⁷ își poartă pieirea în propria sa gură.

²⁹ Omul fără minte își sapă luiși răul și foc își adună pe buze.

³⁰ Omul sucit răspândește răul și făclie vicleană le aprinde celor răi, iar pe prieteni îi desparte.

³¹ Omul nelegiuit își înșală prietenii și-i îndrumă pe căi care nu sunt bune.

³² Cel ce se uită țintă plănuiește blestemății și dacă-și mușcă buzele alege tot ce-i rău; acela e un cuptor al răutății.

³³ Bătrânețea e cununa cinstirii, dacă se află în căile dreptății.

³⁴ Omul încet la mânie e mai bun decât cel puternic,⁸ iar cel care-și stăpânește firea e mai bun decât cel ce stăpânește o cetate.

⁷ „Sucit” (skoliòs) e omul cu sufletul întortocheat, pe care niciodată nu știi cum să-l iei sau de unde să-l apuci; omul nestatornic, pe care nu poți pune temei.

⁸ Codicii Alexandrinus și Sinaiticus intercalează aici: „iar omul înțelept (e mai bun) decât o moșie întinsă”; zicerea însă se află la 24, 5.

³⁵ Celor nedrepti le vin toate din lăuntrul lor, dar toate cele drepte vin de la Domnul.

Proverbele lui Solomon 17

¹ Mai bun e un duminic cu plăcere și’n pace decât o casă doldora de bunătăți și jertfe nedrepte, cu vrajbă.

² Servul griuluiu își stăpânește stăpânii nemintoși și el le împarte fraților părțile.

³ Așa cum aurul și argintul se lămuresc în cuptor, tot astfel inimile cele alese, lângă Domnul.

⁴ Omul rău ascultă de limba nelegiuiților, dar omul drept nu ia aminte la buzele mincinoase.

⁵ Cel ce râde de sărac Îl întărită pe Cel ce l-a făcut, iar cel ce se bucură de căderea altuia nu va rămâne nepedepsit; dar cel ce simte milă, milă va afla.

⁶ Copiii copiilor sunt cununa bătrânilor, iar părinții lor sunt lauda copiilor. Cel credincios are’ntreaga lume plină de bănet, dar necredinciosul, nici un bănuț.

⁷ Cel fără minte nu-și apropie buzele drepte, dar nici cel drept buzele mincinoase.

⁸ Învățătura e bună răsplată celor ce se țin de ea: oriîncotro se întoarce, ea e pe drumul cel bun.

Tâlcuire

⁹ Cel ce ascunde strâmbătatea umblă după prietenie, dar cel ce-i urăște ascunzișul desparte prieteni și casnici.

¹⁰ Amenințarea sfărâmă inima înțeleptului, dar nemintosul, chiar când e bătut, nu simte.

¹¹ Omul rău scornește certuri, dar Domnul va trimite împotriva-i înger ne'ndurător.⁹

¹² Purtarea de grijă îi revine omului grijuliu, dar nemintosul cugetă lucruri rele.

¹³ Din casa celui ce plătește cu rău pentru bine răul nu se va muta.

¹⁴ O lege dreaptă le dă cuvintelor putere, dar cearta și vrajba aduc după ele sărăcia.

¹⁵ Cel ce hotărăște că ce-i drept e strâmb și că ce-i strâmb e drept, acela spurcat este și urâciune în fața lui Dumnezeu.

¹⁶ De ce are nebunul de toate? că doar nu poate nemintosul să cumpere înțelepciune!¹⁰



„Înainte a căderii merge cugetarea la rele” (*Pilde* 16, 18).

Asta înseamnă că dacă nu vei îngădui gândurile rele, n-ai a te teme de cădere. Și, cu toate

acestea, ce lucru este mai nebagat în seamă de oameni? Gândurile. Oamenii le îngăduie să flecărească cum și cât vor și nici nu se gândesc să le astâmpere, ori să le îndrepte spre îndeletniciri raționale. Și în această învălmășeală lăuntrică se furișează vrăjmașul, strecoară în inimă răul, o amăgește și o pleacă spre acest rău. Și omul, fără să bage de seamă, se arată gata să facă răul. Nu îi rămâne decât fie să împlinească răul ascuns în inimă, fie să lupte. Nenorocirea noastră e că mai nimeni nu face alegerea aceasta din urmă, ci toți urmează răului de parcă ar fi duși legați.¹¹

⁹ Îngerii trimiși de Dumnezeu au uneori misiunea de a-i pedepsi pe oameni pentru păcatele lor, cum e cazul celor ce au mers în Sodoma și Gomora (vezi Fc 19, 1-25).

¹⁰ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹¹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.